

Η ροή των γεγονότων μοιάζει παράδοξη, μα δεν είναι. Πριν ξεσπάσει η κρίση, η συντριπτική πλειοψηφία των παρατάξεων (ορισμένων αριστερών συμπεριλαμβανομένων...), των ΔΣ και των κάθε λογής “παραγόντων” στον κλάδο των ΜΜΕ απέρριπταν την αναγκαιότητα συγκρότησης ενός συνδικάτου για όλους τους εργαζόμενους, κατηγορώντας μάλιστα όσους το προτείναμε ως υπονομευτές της ενότητας.

Στη συνέχεια, βλέποντας ότι κάτι αλλάζει αλλά εξακολουθώντας να ζουν μέσα στο βόλεμα και τις αυταπάτες, οι περισσότεροι από αυτούς προτίμησαν να σφυρίζουν αδιάφορα στις σχετικές προτάσεις, οι οποίες συνέχιζαν επιμόνως να κατατίθενται (η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή έχει ως “σημαία” της το αίτημα αυτό από την ίδρυσή της). Και ξαφνικά, εδώ και μερικούς μήνες, διαπιστώσαμε έκπληκτοι ότι σχεδόν οι πάντες έχουν μετατραπεί σε φανατικούς υπέρμαχους του συνδικάτου, κατακεραυνώνοντας όσους τολμούν να καθυστερούν την πανηγυρική αναγγελία της ίδρυσής του.

Προσοχή, όμως, καθώς είναι γνωστό πως ό,τι λάμπει συνήθως δεν είναι χρυσός. Ειδικά στον χώρο μας, όπου η ψευτιά και η απατεωνιά έχουν γίνει δεύτερη φύση για δεκάδες “συναδέλφους”. Προσοχή διότι, σε αυτή την περίπτωση, πολλοί από όσους μιλούν για συνδικάτο, εννοούν ένα ακόμη γραφειοκρατικό μόρφωμα, κάτι σαν μια ΓΣΕΕ στα ΜΜΕ.

Βλέπετε, η κρίση έχει κλονίσει ανεπανόρθωτα το οικοδόμημα της διαπλοκής στο οποίο κυριαρχούσαν και τώρα αναζητούν εναγωνίως ένα νέο. Ένα μόρφωμα που στην πράξη θα είναι εξίσου αναποτελεσματικό (ενίοτε δε και αντιδραστικό) με τα υπάρχοντα, που θα διασφαλίζει την αναδιανομή των ελάχιστων πόρων που έχουν απομείνει – τη μοιρασιά της φτώχειας μας, δηλαδή – όμως παράλληλα θα τους δίνει τη δυνατότητα να παραμείνουν στον “αφρό” και να παζαρεύουν απευθείας με τα κέντρα εξουσίας.

Ακόμη και σε αυτή την πορεία, φυσικά, οι διάφοροι καρεκλοκένταυροι δεν θα διστάσουν να κηρύξουν εμφύλιο ή να επικαλεστούν τον “συντεχνιακό πατριωτισμό”, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι θα έχουν το πάνω χέρι. Κι αυτό, την ώρα που χιλιάδες συνάδελφοί μας βρίσκονται επί μήνες στην ανεργία, έχουν ουσιαστικά πεταχτεί έξω από τον κλάδο και τα Ταμεία, είναι χωρίς εκπροσώπηση στον σύγχρονο εργασιακό Μεσαίωνα των ΜΜΕ.

Απέναντι σε όλες αυτές τις άθλιες μεθοδεύσεις, οφείλουμε να έχουμε καθαρό ότι ένα συνδικάτο στα ΜΜΕ είτε θα είναι ώριμο τέκνο της ανάγκης και της οργής μας είτε δεν θα υπάρξει παρά μόνο ως μία “σφραγίδα”. Γι’ αυτό, όταν εμείς μιλάμε για συνδικάτο, εννοούμε τα εξής:

Μιλάμε για ένα συνδικάτο το οποίο, στην εποχή που κυριαρχεί ο ατομισμός και ο κατακερματισμός, θα ενώνει όλους τους εργαζόμενους – δημοσιογράφους, διοικητικούς, τεχνικούς, φωτορεπόρτερ, σκηνοθέτες και όποια άλλη ειδικότητα υπάρχει στον χώρο και τα “μαγαζιά” του, καλύπτοντας τα έντυπα και τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ, “παλιά” και “νέα”.

Μιλάμε για ένα συνδικάτο μόνο των εργαζομένων και όχι των αφεντικών και των κολαούζων τους. Δεν μπορεί να είναι μαζί και να ψηφίζουν στις ίδιες συνελεύσεις και την ίδια κάλπη οι μισθωτοί και οι διευθυντές, οι άνεργοι και αυτοί που τους απέλυσαν, οι (υπ)εργολάβοι και οι εργάτες των μίντια.

Μιλάμε για ένα συνδικάτο που θα στηρίζεται στην άμεση δημοκρατία, με τον αποφασιστικό λόγο να ανήκει στις συνελεύσεις των εργαζομένων, με αυστηρό έλεγχο στα εκλεγμένα όργανα και δυνατότητα ανάκλησής τους ανά πάσα στιγμή.

Μιλάμε για ένα συνδικάτο που θα διασφαλίζει ενιαία και ισχυρή εκπροσώπηση, πλήρη και αναβαθμισμένα ασφαλιστικά δικαιώματα για όλα τα μέλη του, στα οποία ασφαλώς συμπεριλαμβάνονται οι “μπλοκάκηδες” και οι άνεργοι (μακροχρόνια και μη).

Μιλάμε για ένα συνδικάτο ανεξάρτητο και χειραφετημένο, που θα στέκεται απέναντι σε κάθε κέντρο εξουσίας, που θα αγωνίζεται ασυμβίβαστα για τα σύγχρονα δικαιώματα των εργαζομένων στα ΜΜΕ, για αξιοπρεπείς συλλογικές συμβάσεις με καθολική και υποχρεωτική ισχύ και εφαρμογή.

Μιλάμε για ένα συνδικάτο που θα στηρίζεται στην αρχή ότι η ενημέρωση αποτελεί κοινωνικό δικαίωμα και αγαθό, όχι εμπόρευμα που πωλείται με αποκλειστικό στόχο το κέρδος. Που θα είναι αμείλικτο απέναντι σε κάθε πρακτική η οποία θα απειλεί την ελευθερία της σκέψης και της έκφρασης, από όπου κι αν προέρχεται.

Μιλάμε για ένα συνδικάτο που θα στέκεται αλληλέγγυο στο πλευρό κάθε αγωνιζόμενου στην κοινωνία, που θα οικοδομεί δεσμούς με άλλους κλάδους, συναφείς και μη, που θα συμβάλλει στη συγκρότηση ενός μαζικού και ανατρεπτικού κινήματος, με στόχο την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών και δικαιωμάτων μας.

Αν αυτό θέλουν όσοι μιλούν σήμερα για συνδικάτο, ευχαρίστως να συζητήσουμε και να αγωνιστούμε μαζί. Αν έχουν κάτι άλλο στο μυαλό τους, τότε θα μας βρουν απέναντί τους. Ξεκινώντας από τις εκλογές για το 7ο συνέδριο της ΠΟΕΣΥ. Συνεχίζοντας με την στάση σε αυτό των εκπροσώπων της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή. Και πάνω από όλα, με την αταλάντευτη παρουσία μας στους μικρούς και μεγάλους αγώνες που έρχονται.

Πηγή: nfo-war.gr